

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויינפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

מלאך ומלאך ממונה להפרע עונש עבירה אחת זה בא ומעניש אותנו, וכן השני, וכן השלישי, וכן כולם עד שמשלימים לכל העבירות שיש בידו, ואמרו (שם פ"ד) כל יב חודש נעשים אפר, והרוח מפורתם תחת רגלי הצדיקים, ואח"כ נשמתן חוזרת בהן, והם יוצאים מגיהנום ופניהם שחורות כשולי קדירה, והם מצדיקים עליהם את הדין, ואומרים יפה גזרת עלינו יפה דנתנו (דניאל ט, ז) לך ה' הצדקה, ולנו בושת הפנים. [נסיון מסכת גיהנום - הוא כך: אחרי כל זאת, הקב"ה מרחם על בריותיו, שנאמר (ישעיה נז, טז) כי לא לעולם אריב, ולא לנצח אקצוף, כי

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויגש לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויואמר יוסף אל אחיו 'אני יוסף'... ולא יכלו אחיו לענות אותנו כי נבהלו מפניו" (בראשית מה, א).

ופרשי מפני הבושה, ואמרו חז"ל (הגיגה ד, ב) ר' אלעזר כי מטי להאי קרא בכי (איפה אנחנו?! ולא יכלו לענות אותו. כי נבהלו מפניו, ומה תוכחה של בשר ודם - כך, תוכחה של הקב"ה - על אחת כמה וכמה (ובב"ר כת"י המאמר הזה מתחיל כך אמר ראב"ע או לנו מיום הדין, או לנו מיום התוכחה, ומה יוסף הצדיק שהוא בשר ודם... הקב"ה שהוא דיין, וישוב על כסא דין, ודן כל אחד ואחד עאכ"ו). ובתנחומא (כאן ז) ומה... פרחה נשמתן, כשיבוא הקב"ה לתבוע עלבון המצוות, ופשעה של תורה, עאכ"ו. ובכת"י אם עוונות תשמור ייה, ה' מי יעמוד, וכמה יהיה הפחד ובהלה ביום הדין שנאמר (ישעיה י, ג) ומה תעשו ליום פקודה. ונאמר (קהלת יב, יד) כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם. (ופלא עצום שכלול כלום מכל אלו המאמרים הנשגבים והמעוררים). וראיתי לנכון להזכיר לעצמי ולבני גילי מקצת מדברי רבותינו על יום הדין הגדול והנורא וכו', דברים המעוררים את האדם ליראת שמים. איתא במסכת גיהנום (בתחילה) כתיב (נחום א, ו) לפני זעמו מי יעמוד, ומי יקום בחרון אפו. רבי זעירא פתח (משלי ל, טו) לעלוקה שתי בנות הב ה' א"ר אלעזר שתי כיתות של מלאכים עומדים על פתח הגיהנום, ואומרות הב ה', אייתי אייתי (כלומר תנו ותביאו לכאן את כל מי שלא שמר את התורה ועבר על רצון ה' בעולמו). ואמרו (שם פ"א) גזר דינו של רשע: מלאכי חבלה דוחפין אותו על פניו, ואחרים מקבלים אותו מהם דוחפים אותו לפני אור של גיהנום, ופוערת פיה ובולעתו שנאמר

רוח מלפני יעטוף, ונשמות אני עשיתי]. ואיתא בזה"ק (פרשת תרומה, דף קן:) וז"ל אמר רבי יהודה דינא דעונשי דגיהנם הא אוליפנא, דאיהו למידן תמן לחייביא על מה אתדנו בנורא דגיהנם? אלא גיהנם איהו נור דליק יממא ולילי כגוונא למעבר על פתגמי אורייתא. בכל חימומא וחימומא דאינון מתחממין ביצה"ר, הכי איתוקד בנורא דגיהנם. ואיתא במסכת חיבוס הקבר (פ"ה) אמר ר' יוסי בא וראה מה בין בהמה לאדם. בהמה - כמה יסורים סובלת בחייה, ולבסוף שוחטים אותה ומפשיטים אותה ואין עליה דין, אבל אדם - כמה יסורים סובל בעוה"ז, ולאחר מיתתו אם רשע הוא - דנים אותו בדינים חמורים. אמרו בשעה שאדם נפטר מן העולם - לא די שהוא נבהל ממלאך המות, שכולו מלא עיניים וחרבו שלופה בידו, אלא שואל אותו כלום עסקת בתורה ובגמ"ח והמלכת לקונך שחרית וערבית וכו' והמלכת את חברך בנחת רוח? אם אין בו דברים הללו - יוצאת נשמתו מגופו, כגרידת קוצים מן הצמר, ואם יש בו דברים הללו - זורק אותה טיפה לתוך פיו, ויוצאת נשמתו בלא צער, כמושך נימא מחלב. ואשרי מי שמקורב באמת לצדיקי אמת המצילים ופודים ומעלים לחיי נצח.

בברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן ויינפלד

מדרש

אמר רבי חנין בשעה שהיה יהודה מעלה חמה היו שערות לבו בוקעות פליו ויוצאות, והיה נותן עששיות של ברוך לתוף פיו ומוציאן פאקב. פי כמוך פפרעה, מה פפרעה גזר וצינו מקים אף אמה גזר וצינו מקים. מה פפרעה להוסיף אחר הוצרים אף אמה פן, מה פפרעה מלאך ואתה שני לו בארץ מצרים, פה אבא מלאך בארץ פנען ואני שני לו, ואם שולף אני את חרבי ממך אני מתחיל והפפרעה רבך אני מסיים. אלו אמר מפפרעה אני מתחיל ה'יה מניחו, פין שאמר ממך אני מתחיל רמו למנשה ורפש חד רפש וזעת כל פלטיין, אמר דין רפש מן בית אבא, פין דחמי מיליה פן שרי משתעי מילין רפכין, אדני שאל.

(בראשית רבה צג, ו)

(ישעיה ה, יד) לכן הרחיבה שאלו נפשה, ופוערה פיה לבלי חק, ואמרו (שם פ"ב) רבי יוחנן פתח (איוב יא, כ) ועיני רשעים תכלינה, ומנוס אבד מנהם, ותקותם - מפח נפש, גוף וכו' ונשמתו יוצאה באש שאינו נכבה, ועליהם הכתוב אומר (ישעיה סו, כד) כי תולעתם לא תמות, ואשם לא תכבה. אמר רבי יהושע בן לוי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאני אליהו הנביא זכור לטוב, אמר לי רצונך שאעמידך על שער גיהנום? אמרתי לו הן. הראני בני אדם שתלויים בחוטמיהם (כי הריחו ונהנו מבושם של נשים, והכניסו את האף איפה שלא צריך), ובני אדם שתלויים בידיהם, ובני אדם שתלויים בלשונם, ובני אדם שתלויים ברגליהם (אשר רגליהם לרע רצו), והראני נשים שתלויות בחזה וכו' והראני בני אדם שמאכילים אותם בשרם, ובני אדם שמאכילים אותם גחלי רתמים, ובני אדם יושבים כחיים, ותולעים אוכלים אותם, והראני בני אדם שמשליכים אותם מן האש לשלג ומן השלג לאש. אמר ר' יוחנן כל

ולא יכל יוסף להתאפק

וזה בחינת גדל מרירת הצער שהיה להם על ידי הגביע שמצאו באמתחת בנימין, ואחר כך על ידי זה דיקא ונתגלה יוסף להם ונתקבצו יחד, בחינת ולא יכל יוסף להתאפק שעל ידי זה נתרבה השמחה כנ"ל, זה רמז לידע ולהודיע שקשה אדם בצער גדול וימר מאד עד שמעמם את לבו מאד מאד, ידע ויזמין שגם זה לטובה ויבדאי נעלמין רחמים נפלאים במרירת הצער הזה, רק שצריכין לצעק ולהתפלל לה' יתברך ולחכות לרחמינו יתברך. פי איתא שגביע בגימטריא י"ג ע"ב שהם בחינת תליסר מכילין דרחמי, שהם קלל כל הרחמנות והחסדים הגדולים פי' וזהו בחינת ה"ל שדיקא על ידי הגביע שהיה באמתחת בנימין שגם להם צער קשה וימר קנה, על ידי זה דיקא נתקבצו יחד ונתגלה שהגביע שהיה נעלם הוא בחינת רחמים נפלאים פי' הוא בחינת י"ג ע"ב תליסר מכילין דרחמי שהם קלל כל הרחמנות וכו' כנ"ל.
(ליקו"ה או"ח הל' ברכת הודאה ה"ו אות מה)

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. יהודה זה בחי' כלל ישראל שנקראים כולם יהודים ע"ש יהודה. יוסף הוא הצדיק הדור כנ"ל. וזהו יגש אליו יהודה שישראל מבקשים מהצדיק בחי' יוסף שכל תורתם שילמדו אעפ"י שאינם זוכים שיעלה תורתם להשכינה, עכ"פ יעלה תורתם ותגיע אליו שאז יהי נחשב כאלו תורתם עלתה להשכינה ממש. וזהו ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני ופרשי' יכנסו דברי באונך שיהודה בחי' כנסת ישראל מבקשים שיכנסו דברי תורתם באוני הצדיק כדי שיהי' נעשה מתורתם ט"ל תורה ולא ההיפך ח"ו שהוא ל"ט מלאכות שהם בחי' שמאל בחי' בועת אפך תאכל לחם שהם בחי' חרון אף תוקף הדין בחי' ל"ט קללות כנ"ל. וזהו ואל יחר אפך בעבדך שלא תהיה נעשית מהתורה ח"ו בחי' חרון אף בחי' בועת אפך וכו' בחי' ל"ט מלאכות כנ"ל, רק נזכה שיעלה לימודינו להצדיק האמת ואז יהי' נעשה ממנו ט"ל תורה חידושין דאורייתא ואז יחזור ויעלה הלימודו להשכינה ממש כנ"ל. וזהו כי כמוך כפרעה פרעה הוא בחי' השכינה עליונה כ"ש בוהר הק' (ויגש דף ר"י ע"א) דכל נהרין אתפרעין ואתגליין מינה, וכמו ושפירשי' כי כמוך כפרעה חשוב אתה בעיני כמלך שהוא השכינה שהיא בחי' מלכות כידוע. נמצא שעיקר כל הברורים של הנצוצות הוא ע"י הצדיק שהוא בחי' יוסף כנ"ל.

(ליקו"ה חו"מ הל' מקח וממכר ה"ג אות ח)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה')

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"ב.

והנה מבואר בדברי רבינו ז"ל במאמר אשרי תמימי דרך (ל"מ ח"א א) כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להש"ת ע"י אותו דבר, נמצא שכל הבריאה כולה עם כל פרטיה צועקים ומכריזים בפני כל יהודי התקרבות להש"ת, כי זה תפקידם, וכביכול משתוקקים וכוספים שנתבונן בהם להתקרב לעבודתו ואומרים לנו תן דעתך עלי שבשבילך נבראתי, כי בכל חלק מהבריאה מודומם צומח חי ומדבר ולמעלה מהם וכן בכל פרט מהבריאה מונח בו אור אלקי הכוסף לקרבנו להש"ת שזה ג"כ מה שמבואר במאמר ויהי מקץ, וזכרון (ל"מ ח"א ב) שבכל יום יש בו מחשבה דיבור ומעשה לפי היום ולפי האדם ולפי המקום ומלביש לו בזאת המחשבה דיבור ומעשה שמזמין לו רמזים כדי לקרבו לעבודתו, ע"ש נמצא שכל הבריאה ממש נבראה בשבילו כדי שיצליח לנצח ע"י שיתקרב לעבודתו וכפי ההתקרבות שיתקרב כן תהי' הצלחתו הנצחית, כי שורש הבריאה היא רחמנותו יתברך כי הש"ת מחמת רחמנותו ברא את העולם כי רצה לגלות רחמנותו ואם לא הי' בריאת העולם על מי הי' מראה רחמנותו וכמבואר במאמר בא אל פרעה (ל"מ ח"א טו, א) עיי"ש, והעיקר שבביל ישראל כמ"ש בראשית בשביל ישראל הנקראים ראשית וכנ"ל, כי הש"ת רצה להטיב מטובו לאחרים, וכדי שלא יהנה מנהמא דכסופא ניתן בו כח הבחירה דהינו לבחור בטוב ובעבודתו או בהיפוכו ח"ו והכח הזה נמצא בכל חלקי הבריאה כי בכל דבר אפשר להתבונן בו ולהשתמש בו לטובה ולחיים או להיפך ח"ו וכמ"ש (דברים ל) ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע וכו' העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך וכו' ובחרת בחיים, והיא "ובחרת בחיים" מכריז תמיד בכל עת בכל חלק מחלקי הבריאה ובכל מחשבה דיבור ומעשה שהש"ת מזמין לו לטובתו מחמת רחמנותו ית'. (מתוך הספר "יש מאין")

תיקון הכללי

ויתן להם ארצות גוים (תהלים קה, מד).

פשוטו על ארץ כנען ו' עממין. אבל ישנה בחינה שכל ארצות גוים לרשותינו, כי כל מקום שישראל מגיעים נעשים אדונים, כידוע (סנהדרין קד, א). וגם המבקרים בארצות הגוים, מוצאים הדרך הנכונה לסחור בהם. ועמל לאומים ירשו. פשוטו על פיתוח הארץ ועל מה שמצאו בכניסתם לארץ. ורמז לסחורה שיהודים סוחרים מהכא להתם מעמל לאומים. וגם רמז שמשתמשים בכל הכלים (כולל עניני טכנולוגיה) שמייצרים וממציאים, הכל לצורך עבודת ה', בבחי' כל פעל ה' למענהו (משלי טו, ד), ובבחי' (סנהדרין פ"ד מ"ה) חייב אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי. שע"ז יורשים חיי נצח, והעוה"ב. וע"י לאומים - ירשו, והם כיוונו לרע ולהנחת עצמם, ואלקים הפכו לטובה.

ועתה אל תעצבו

שמאחר שזוכים להתקבץ יחד אל הצדיק האמת בחינת יוסף, בודאי אין להתעצב עוד רק צריכין לשמח הרבה בבחינת ברבות צדיקים ישמח העם. פי' כל מי שבא אל הצדיק בתוך קלל הקבוץ הוא בקלל צדיק, פי' עמך כלם צדיקים שאצלם מקור השמחה בחינת שמחו צדיקים בה', רבנו צדיקים בה', רק מחמת מרירות הגלות בקלל ובפרט נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אדם. אבל תכף קשמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקדת צדיק שיש אצל כל אדם. ועל ידי זה נתרבה השמחה בבחינת אור צדיקים ישמח (וכמו שמבאר בהתורה חדי רבי שמעון בסימן סא על פסוק זה), ועל כן אז ותחי רוח יעקב אביהם, בחינת חיות ושמחה וכמו שכתוב שם רב עוד יוסף בני חיי, ופרש רש"י רב לי עוד שמחה וחדוה וכו', כי עקר השמחה שהיא האמת והאמונה הקדושה שזה כל החיות והשמחה וכו'.

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה